

Spørgsmaal, og det forekommer mig ogsaa, at man kan nære det Haab til vort Folks Repræsentanter, at de, naar de kommer til at præge denne Skolekommission i saa høj Grad, vil tjene vor Ungdom med det bedste, de overhovedet kan, og vil være villige til at bringe de Ofre, som sikkert er nødvendige, for at de følgende Slægtled kan komme til at se tilbage med Tak og med Glæde paa det Skolesystem, vi nu skal til at skabe. Selvfølgelig er jeg klar over, at det danske Folk og dets Repræsentanter ønsker, at der tages det nødvendige Hensyn til Sagkundskaben paa de særlige, pædagogiske Omraader, men det forekommer mig ogsaa, at Kommissionens Sættelse i fuldt Maal giver den særlige Sagkundskab Mulighed for at gøre sig gældende indenfor de Rammer, der tilkommer den. Der er givet Adgang til, at der kan tilkaldes sagkyndige, som kan give de Raad og stille den Erfaring til Kommissionens Disposition, som er nødvendig for, at dens Arbejde kan fremmes paa bedste Maade.

De konservative Repræsentanter i Udvalget ønskede at stille Ændringsforslag om, at der i § 2 skulde indføjes en Passus om, at et af de ministervalgte Medlemmer burde være Repræsentant for det kirkelige Tilsyn. Jeg beklager, at dette retfærdige Krav ikke vandt Tilslutning. Det hidtilværende kirkelige Tilsyn med Skolen har tilvisse efter min Mening, trods al den Kritik, der har været rejst imod det, igennem den lange Aarrække, det har virket, gjort et meget paaskønnelsesværdigt Arbejde for vor Skole, og man maa sige, at dette Tilsyn sidder inde med Erfaringer, der burde gøres frugtbringende for Kommissionen. Jeg beklager altsaa, at dette Krav ikke er sket Fyldest, men der er gennem den Affattelse, § 2 har faaet med den sidste Passus om, at de 16 Medlemmer vælges af Rigsdagen efter de i Grundlovens § 49 fastsatte Regler, aabnet Mulighed for, at der kan komme Repræsentanter udenfor Rigsdagens Medlemmer, og jeg haaber, at det kirkelige Tilsyn derigennem alligevel kan komme til at gøre sig gældende i Kommissionen. Jeg har den Tro til Rigsdagen, at den vil benytte sin Indflydelse saaledes, at den danske Menigheds Krav og Ønsker i nogen Maade kan komme til at gøre sig gældende i denne Kommission.

Jeg glæder mig paa dette Punkt ogsaa over, at den Tillid, jeg tillod mig at udtale ved første Behandling, til, at mit Parti kunde komme til samarbejde med Partiet Venstre under Udvalgsbe-

handlingen, har vist sig rigtig. Jeg tror virkelig, det har stor Betydning, at vi har kunnet gaa sammen i dette vigtige kulturelle Spørgsmaal, og jeg tror, der er store Kredse i vort Folk, som vil hilse dette Samarbejde med Glæde. Det var ogsaa fra Venstre, den Tanke kom frem, som jeg ikke til at begynde med har lagt nogen særlig Vægt paa, at Kommissionen skulde være mindre. Jeg tror, det er en Forbedring af Forslaget, og det er ogsaa noget, som det konservative Parti har hilst med Tilslutning og Glæde; jeg tror, det vil fremme Kommissionens Arbejdsdygtighed, fremme Hurtigheden med Hensyn til at naa til Resultater.

Det konservative Parti er gaaet med til den Affattelse af § 2, hvorefter Grundlovens § 49 kommer til Anvendelse med Hensyn til Udpegelsen af Kommissionens rigsdagsvalgte Medlemmer. I Virkeligheden betyder dette, at vor Indflydelse ikke vil komme til at veje saa stærkt, som hvis man var standset ved en Sættelse med ligelig Repræsentation af de forskellige Rigsdagsgrupper. Vi gaar dog med til det som et Udtryk for, at vi fuldt og helt bøjer os for den Retfærdighed, som Forholdstalsvalget er et, om ikke ufejlbart, saa i alt Fald relativt rigtigt Udtryk for. Saa længe det danske Folk ikke i stærkere Grad samler sig om vor Fane i Forstaaelse af de konservative Værdiers Betydning, maa man ogsaa kunne forstaa, at disse Værdiers Talsmænd ikke kommer til at gøre sig saa stærkt gældende ved de reelle Spørgsmaals Behandling her i Tinget. Denne Skolekommissions Sættelse og Arbejde vil vistnok for mange i vort Folk virke som en Belæring om, at det ikke i Længden gaar an at betragte det, at kunne gøre sig gældende i det politiske Liv, med en saa stor Ligegyldighed, som man hidtil har gjort, ikke mindst fra kirkelig Side. Der kommer ofte Klager frem i Bladene, og det er ogsaa sket i Anledning af dette Lovforslag, navnlig i kirkelige Blade; men det er jo forstaaeligt, at saa længe Kirkefolket ikke gør sig stærkere gældende i det politiske Liv, vil de kirkelige Interesser heller ikke kunne blive varetaget her paa Rigsdagen med den Kraft, hvormed det i Virkeligheden burde ske.

Jeg bekender aabenlyst, at jeg nærer nogen Ængstelse med Hensyn til det Arbejde, Skolekommissionen vil komme til at udføre, og det Resultat, der vil fremkomme af dens Arbejde. Jeg er ikke ganske sikker paa, at de Værdier, som jeg sætter